

MARIA DE NAZARET , EN LA FE I EN LA HISTORIA DE L'ESGLÉSIA

(Joan Esquerda Bifet)

(Esquema)

PRESENTACIÓ

Quan diem “Maria de Nazaret” volem dir “la Mare de Jesús”, però amb la particularitat de que es tracta de la seva vida senzilla i ordinària, sempre “materna”, viscuda al poblet de Nazaret i sempre acompanyant el seu Fill, a qui anomenaven “Jesús de Nazaret”.

Avui i aquí, hi afegim “*Maria de Nazaret, en la fe i en la història de l'Església*”. És una història materna que dura ja des de fa quasi dos mil anys, però que té una aplicació especial a la nostra “terra ferma”. Fa 150 anys que “Maria de Nazaret”, que sempre ens havia acompanyat, ara ens acompanya amb un títol molt sensible per a nosaltres: “*La Verge Blanca de l'Acadèmia*”.

I.- FE PROFESSADA I ANUNCIADA

Ens troben en un santuari marià, testimoni d'un itinerari de fe de la comunitat cristiana durant un segle i mig. En aquet camí eclesial Maria s'ha fet present com a model i ajut. La comunitat eclesial, en el camí de la fe, se sent acompanyada per la presència materna i exemplar de Maria. La fe de la comunitat s'ha anat pastant amb contemplació i caritat, imitant l'actitud mariana de "meditar la Paraula en el cor" (cfr. Lc 2,19.51). La tradició cristiana recull i vol viure l'afirmació bíblica de Santa Elisabet: "Benaurada la qui ha cregut que es complirà tot allò que li ha estat dit de part del Senyor" (Lc 1,45).

Diu el concili Vaticà II: "L'Església, reflexionant amorosament sobre Ella (la Verge Maria) i contemplant-la a la llum del Verb fet home, penetra més a fons amb gran reverència en l'altíssim misteri de l'encarnació i pren una semblança cada cop més acusada amb el seu Espòs" (LG 65).

Els textos marians del Nou Testament són molt rics en contingut. Ella, Verge per obra de l'Esperit Sant, autèntica mare i associada a la salvació, és l'expressió de la realitat de Jesucrist, Déu fet home i Salvador.

II.- FE CELEBRADA

La nostra fe mariana és sempre centrada en el misteri pasqual de Crist, celebrat en l'any litúrgic i especialment en els sagraments i en l'Eucaristia. La fe és un do de Déu que s'expressa en una actitud relacional envers el Crist: la seva persona, el seu missatge... És doncs una adhesió personal al Crist. No es pot reduir només a saber uns conceptes, sinó que comporta una vivència que compromet tota la persona.

El *culte cristià* és sempre la celebració del misteri pasqual de la mort i resurrecció del Crist. La *dimensió mariana del culte cristià* vol dir que l'Església "venera amb un amor particular la benaurada Mare de Déu, Maria, que està unida amb lligam indissoluble a l'obra salvadora del

seu Fill; admira i exalça en ella el fruit més excel·lent de la redempció, i contempla amb goig com en una figura puríssima, el que tota ella desitja i espera ésser" (Const. Lit. SC 103).

III.FE VISCUDA

Maria en l'Església és: "El seu més bell tipus i model en la fe i en l'amor" (LG 53). "La memòria viva de Jesús" (Benet XVI, 14.3.12). Així, com ella arribem a "convertir-nos en un signe viu de la presència de Crist ressuscitat en el món" (*Porta Fidei* n.15). La família de Jesús Ressuscitat és la comunitat dels fidels que aprenen a mirar a cada ser humà com biografia del mateix Jesús.

Els continguts fonamentals de la fe es desenvolupen amb un dinamisme vivencial que és *cristològic, pneumatològic, eclesiològic* de la fe cristiana en la seva vessant mariològica.

IV.-FE PREGADA:

La relació personal i comunitària amb el Senyor, es concreta en la contemplació de la Paraula, seguint l'exemple de Maria que meditava en el seu cor. Maria és model de l'Església de la Paraula. El Papa Benet XVI ho explica així en l'exhortació apostòlica *Verbum Domini*: "Ella és la figura de l'Església a l'escolta de la Paraula de Déu, que en ella es fa carn" (n.27).

La fe pregada troba una concretització peculiar en relació amb els *santuaries marians*. Un santuari marià significa que la fe ha arribat al cor d'un poble, mitjançant una presència materna de la Mare de Jesús.

CLOENDA: UNA PROPOSTA PER L'ANY DE LA FE

L'Any de la Fe por arribar a ser per a nosaltres una mena de tornar a la llar familiar, on ens espera la Mare de Jesús i nostra, per a construir una llar més espaiosa on tots se sentin germans, sense distinció de races, cultures i pobles deferents, perquè tenim una mateixa mar, "Maria de Nazaret".

Voldria fer una proposta: Deixar entrar més la Mare de Déu i nostra en el camí (personal, familiar i comunitari) de *la fe professada, celebrada, viscuda i pregada*, per a construir la nostra història. Maria és Mare, model, mitjancera, intercessora, mestra, deixeblla. La seva presència és activa i materna, amb una "influència salvífica" (LG 60).

Celebrem els 150 anys del nostre santuari (1812-2012) i també l'Any de la Fe (2012-2013), com també els 50 anys del concili Vaticà II. Volem que la nostra fe, personal i comunitària, sigui autènticament professada, anunciada, celebrada, viscuda i pregada, per part de tots els que vivim en la mateixa llar familiar i mariana.